

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus XIX. In Capitis XIII. Versum XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

TRACTATUS XIX.

IN CAPITIS XIII. VERSUM XI.

Anti-
christus
proprie
dictus.

Cohæret Visioni Bestiæ prædictæ narratio de Bestia posteriore: quæ crescenti atque invalescenti Mahometano Imperio tandem succedet: ipsa Imperium omnium brutissimum & bestialissimum Antichristianum. Loquitur autem de Antichristo prout dicitur proprie eo nomine ac velut substantivo: nam adjectivè & appellativè dicuntur multi: quæ utraque acceptio nominis habetur 1. Joan. 2. v. 18.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 13. Vers. 11.) *Et vidi aliam Bestiam ascendentem de terra: & habebat cornua duo similia Agni: & loquebatur sicut Draco.*

Jecimus fundamentum ex Scriptura in Tractatu præcedente, §. 1. quòd per Bestias significetur Imperium infidele, vel Imperator utpote qui repræsentat Imperium: ad eum modum quo in Visione Statuæ ethnicae grandis, Dan. 2. Regnum Nabuchodonosoris & ipse Nabuchodonosor pro eodem explicatur; ut videre est v. 37. de Capite aureo statuæ seu primo ex illis Regnis. sic igitur, & Antichristianum Regnum, appellatur Bestia hæc secunda, & ipse Antichristus, apud SS. Patres.

fa est à priore, & illi superventura. Ergo hæc jam posterior Bestia, id est cum suo Antichristus cum suo Imperio, ascendet DE TERRA: nam prior Bestia *de mari*. Dicamus de hujus Bestiæ posterioris descriptione, juxta prophetiam hujus versus undecimi; super quo tria erunt dicenda: Primò, ex qua terra ascendat. Secundò, quid commune habeat cum Dracone: siquidem loquetur sicut Draco. Tertio, quæ sint cornua quæ habiturus est similia Agni.

Alia Be- Dicitur Bestia ALIA: quia diver-

XIX 2 U J. A. T. A. R. T.

Ex qua terra ascendat.

Cum simus dicturi Antichristum exoriturum in terra Babylo-
niæ inter Judæos: supponamus illam præcipuè regionem &
circumvicinas à Judæis inhabitari.

Judæi
disperfi.

I. **C**onstat eos, ex prophetia psal-
mi 58. esse *dispersos* per univer-
sum mundum: quod eo consilio fa-
ctum est, ut Christianæ veritatis sint
testes vel invitj; dum Codices prophe-
ticos; ex quibus probamus Christum,
evidenter nobis præferunt. Unde il-
los sæpè nominat S. Augustinus Chri-
stianorum librarios, caplarios, latura-
rios: *quomodo solent, inquit, servi post
Dominos, Codices ferre (adeò) ut illi
portando deficiant, illi legendo proficiant.*
in psalmum 56. Vide eundem in psal.
40. 58. & alibi.

Cum quo etiam S. Doctore illud
rectè perpendimus, fuisse divinæ pro-
videntiæ, non solum non occidi eos; hoc
enim habet psalmus: sed neque ita di-
spergi in alias nationes, ut desinant suis
legibus vivere. *Judæi sunt, ait, (in psal.
85. v. 12.) nec destiterunt esse quoderant;
id est, gens ista non ita cessit in iura Roma-
norum (aliorumve à quibus sunt ab-
ducti) ut omiserint formam Judæorum.*
Dispersio hæc tam fuit procul Hiero-
solyinis, ut, teste Eusebio lib. 4. histor.
Eccl. cap. 6. sub Hadriano Imperatore
prohibiti sint non modò pedem eò re-
ferre, sed ne vel ex edito loco paternum
solum oculis aliquando aspicerent. De

his Christus Luc. 21. v. 24. *Captivi du-
centur in omnes gentes, & Jerusalem cal-
cabitur à Gentibus, donec impleantur
tempora nationum.*

De eadem dispersione Josephus
scriptor rerum Judaicarum sub Vespasi-
ano, lib. 7. de bello Judaico cap. 21. sic
scribit: *Judæorum namque gens multum
quidem totius orbis indigenis asserminata
est. & lib. undecimo antiquit. Judai-
carum cap. quinto, originem dispersio-
nis repetit à captivitate Babylonica: de
qua finientè cum memorasset Esdras
adeptis ab Rege literis libertatis (quas
etiam recitat Esdras lib. 1. cap. 17.)
convocasse filios Israël qui apud Baby-
lonem degebant, atque insuper exem-
plar epistolæ Regiæ misisse in Mediam,
ad omnes suæ gentis homines, unde exciti
multi cum ipso reverterint Jerosoly-
mam: adjungit: reliqua Israëlitarum
multitudo assuetum jam domicilium no-
luit relinquere. narrat inhabitasse illæ*

Judæo-
rū præci-
pua ha-
bitatio:

cincta

uncta fluentis Euphratis & firmissimis mœnibus: eidem flumini est & Nisibis apposta. Hæc Josephus. & S. Hieronymus meminit disperforum ex Judæis incolarum *in montibus passim & urbibus Medorum.* in Ezech. cap. 23. id quod sæpè alibi repetit (in Ezechielis caput 16. & 37. & in Joëlis caput tertium.

Academiarum:

Est illius Næardæ multa mentio in Thalmud Babylonico, quod illâ in urbe conflatum est annis circiter quingentis post Christum: & cognominatur urbs, à Rabbinis, fluvius scientiæ ob Academias scientiarum Judaicarum: quarum, non quidem ille flos Academiæ, sed tamen doctrina conservatur etiamnum in Babylonia & vicinis latè regionibus, in quibus se propagant bonâ Regum Babylonicorum veniâ, quam magno pretio emunt: & de quorum indulgentiâ retinent illîc speciem Reip. & successiõnem ejus quem vocant suum Principem aut Caput, ex familia, quod putant, Davidis, de quo Origines lib. 4. Periarehon cap. 1. *Dicunt, inquit, permanere adhuc Principem ex genere Judæ, istum videlicet qui est gentis eorum Princeps, quem nominant Patriarcham: nec deficere posse de semine ejus qui permaneat usque ad adventum Christi quem sibi ipsi describunt:* quos refutat ibidem Origines ex illo Oseæ 3. v. 4. *dies multos sedebunt filii Israel sine Rege, sine Principe.* Extant in Jure Civili rescripta Imperatorum Constantini, Theodosii & Valentiniiani, quæ meminerant istius Patriarchæ seu Principis. Codice: de Judæis (is est Titulus no-

Et successio, scilicet, Principum.

nus) l. tertiâ & decimâ septimâ.

Cæterum Josephus lib. 11. cap. 5. eos qui per Romanas ditiones sunt dispersi, ut qui ex duabus tantum tribubus fuerunt abducti Hierosolymâ, paucos ait esse comparatè ad eos qui habitant apud Babylonè. *Dua, inquit, tantum Tribus per Asiam & Europam sub Romano degunt Imperio: decem autem Tribus nunc quoque ultra Euphratem sunt, insinua hominum millia quæ vix est numero comprehendere.*

Ad Euphratè, infinita millia.

2. Atque hæc ideò sint commemorata, ut superstrui possit istâ in regione Babyloniæ nativitas aut educatio Antichristi. Ita habet communis sententia, nasciturum in Babylonia: de qua S. Hieronymus in Danielis caput undecimum: *Nostri autem, ait, hæc omnia (à versu Danielis 21.) de Antichristo prophetari arbitrantur &c. qui nasciturus est de populo Judæorum & de Babylone venturus.* Et convenit admirabiliter cum illa Visione Zachariæ cap. 5. v. 7. & seqq. *Ecce talentum plumbi portabatur; & ecce Mulier una sedens in medio amphoræ; & dixit, Hæc est impietas. & ecce duæ mulieres egredientes, & spiritus in alis earum, & habebant alas quasi alas milvi, & levaverunt amphoram inter terram & Cælum. Et dixi ad Angelum qui loquebatur in me: quò ista deferunt amphoram. Et dixit ad me: ut edificetur ei domus in terra Sennaar & stabiliatur & ponatur ibi super basem suam.* Sensus historicus & prophetia est, Judam & Israëlẽm duas mulieres deferre Impietatem in terram Sennaar (ibi est urbs Babylon, Gen. 11. v. 2.) & ædificare domum

Ibi patria Antichristi.

suam in confusione, atque habere illic basem habitationis suæ usque ad con summationem mundi. Audi S. Hieronymum in hunc locum Zachariæ: *Dua enim Mulieres, quæ egrediuntur, haud dubium quin de terra Judæa, accipiendæ sunt decem & duatribus.* Ac postquam dixisset in alis earum fuisse spiritum, id est potestatem Diaboli, adjungit reliqua hujus prophetiæ: *Convenit, inquit, istis mulieribus Judæa & Israël, quæ propter peccata potentia traditæ sunt demonum potestati & ab eis ductæ sunt in captivitatem. Tuleruntque amphoram sive mensuram in qua clausa tenebatur Impietas, massâ plumbi desuper positâ ne possit exire; & pondus gravissimum omnium peccatorum, per aërem inter terram & Cælum elevantes.* Observat interrogationem Prophetæ: *non interrogat quæ sint istæ Mulieres; patebat enim spiritui prophetali: nec quid portent; de quo supra fuerat eruditus: sed quò portent.* *Qui respondit: ut adificetur ei domus in terra Sennaar: pro quo LXX. transtulerunt, in terra Babylonis. Sennaar enim campus est Chaldaeorum: in quo hi qui moverant ab Oriente pedes suos, & in DEI servitute stare non poterant, adificaverunt turrim superbie: unde & civitas ipsa appellata est Babylon, id est Confusio. Impietas ergo defertur ab istis Mulieribus in Babylonem: ut ibi adificetur domus eius, & stabiliatur, & ponatur super basem suam, & aternâ statione requiescat. Verè enim in Babylone SEDES EST IMPIETATIS, & juxta historiam, & juxta mysticos intellectus.*

3. Summa: S. Joannes vidit ascendentem Bestiam de terra inter Judæos

qui frequentissimi in regione atque in conterminis Babyloniæ: immò, præter suos ritus ac formam vivendi, retinent illic Magistratus emptitios & distinctionem Tribuum.

Nascitur autem, verisimiliter, ex Ex qua matre quæ de tribuerit Judæ; ut inde Tribu. sibi arroget sceptrum: & ex occulto patre Danita (fornicatio, ut expressè inter alios sentit & bis eodem loco asserit S. Damascenus; lib. 4. de orth. fide cap. 27.) Quo pacto conciliari arbitramur utramque sententiam: & eam quæ oriturum docet Babylone; & eam quæ nasciturum de Tribu Dan, de qua pluribus diximus in Caput Apocalypsis septimum: nec non famam ortus ejus de Tribu Judæ, quânam veritate illi tribuetur.

Jam & illud amplius innotescit tam commune SS. Patribus, haustum ex Sacra Scriptura: Babyloniæ esse Civitatem Diaboli, & opponi sanctæ Jerusalem DEI, metropolim omnis confusiois, & habitaculum convenientissimū dæmonum: à qua civitate sicut inde à Nemrod seu Belo cœpta est & propagata defectio mundi à veri DEI cultu: ita ab eadem incipiat ortus Antichristi, & Regnum ac fama invalescat prodigiorum ejus & potentia Messiæ. Quæ nimirum conveniunt ad amissim Babyloniæ Chaldaicæ, illi quam perluit Euphrates, is cujus sapientissimè fit mentio in Apocalypsi super hac materia Cap. 9. v. 14. & cap. 16. v. 12. potius quam urbis. nam de subversione antiquæ Babylonis, perinde factâ ut Sodomæ, præcesserunt & impleta sunt oracula Prophetarum Isai. 13.

Babylonia in Prophetis & PP. famosa.

Cur mētio Euphratis in Apoc. Ratio 1. potius quàm urbis. v. 19.

v.19. & seqq. ac Jer. 50. v.39. qui ait, *non inhabitabitur ultra in sempiternum nec extruetur*: & illud ipsum narrat S. Hieronymus. At contiguo in loco aliam constat ædificatam esse Babylonem prope veteris urbis ruinas, quarum & murorum Semiramidis & hortorum pensilium videre est monumenta. pro ut legere est apud Ortelium & alios Geographos, qui eam, quæ nunc Babylon aut Bagadat dicitur, prope ruinas antiquæ Babylonis exhibent. Ferè sicut ævo Christiano diruta illi Hierosolymæ, ut non relictus sit lapis super lapidem Luc.19. v.44. successit alia Hierosolyma hodierna, non eo nunc prorsus in loco ut observat S. Greg. hom. 39. in Evang. Illa autem ho-

die Babylon habetur; testimonio eorum qui sunt illuc peregrinati, esse amplissima earum, quæ in tota sunt Assyria, & subdita Mahometanis. Quam adhuc urbem, id quod ad Apocalypsin attinet, perfluit Euphrates, & jungit pons lapideus super eum impositus: qui fluvius à Tigri confluentem sic augetur, ut navigia majora perferat ad Oceanum Persicum.

Estque præterea fluminis Euphratis illa expressa mentio in Apocalypsi idcirco, ut admoneamur agi de Babylone Chaldaicâ: non item de alia Ægyptia urbe, etiam amplâ, sitâ ad Nilum flumen, quam Arabes Babylonem nuncuparunt, vulgo Cairum quæ huc non pertinet.

Ratio. ad distinctionem alius urbis cognominis.

§. II.

De relatione ejus ad Draconem: quia loquetur sicut Draco.

1. **P**ræterquam quod Antichristus ex semine gignatur hominis, utpote verus homo, ut dicitur 2. Theff. 2. v.3. *homo peccati*: Draco tamen qui est Princeps omnium Diabolorum huic scæti prognerando formandoque suam omnem impendet artem. Existimamus cum magnis Doctoribus fore præter patrem hominem spurcissimum, aut simul & cum illo, incubum matri Archidæmonem (neque enim de incubis negari posse sentit Augustinus lib.15. de civ. cap. 13.) Is ut simius sit generationis Christi, superadveniet

illi scorto: & quia homo genitor erit occultus, sparget, id quod prædixisse de illo refertur Sancta Hildegardis Prophetissa, natum matre virgine. Certè Rabanus Episcopus pietate doctrinâque celebris in opusculo de Antichristo: *Diabolus, inquit, in matrem Antichristi descendet, & totam eam replebit, ut quod natum fuerit, totum sit iniquum & perditum; unde dicitur homo peccati & filius perditionis.*

2. Et verò ille quodammodo plastes, Draco, efformabit hunc partum ab utero, tantâ ei procliyitate insitâ

Indoles; corpo-

corporis & dispositione ad omnia vitia quanta nemini fuit mortalium: & porrò à primo usu rationis suo se libero arbitrio dedicantem Diabolo instituet hic Magister imposturâ omni magicâ: & aliis præterea scientiis; etiam sacrarum Scripturarum; præcitate ingenii, memoriæ felicitate, facundia, peritiâ fallendi. *Eru sapientiâ*, inquit S. Anselmus in Elucidario, *Et eloquentiâ incredibili, Et omnes artes Et Scripturam naturaliter sciet.* His & humanis cæteris dotibus ab eodem diabolo, supra penè captum hominis, instructus diriget sese consiliis ejusdem: cui se devovit, & illi se Diabolus vicissim. Ita de illo monstro senserunt SS. Patres: quorum S. Irenæus lib. 5. adv. hæc. cap. 29. in *Bestia*, inquit, *veniente recapitulatio* (frequens est hæc Irenæo vox, id est coacervatio) *fit universæ iniquitatis Et omnis doli.* & cap. 25. *omnem suscipiens Diaboli virtutem.* S. Hieron. in Dan. 7. in quo totus *Satanas habitaturus fit corporaliter.* S. Damascenus lib. 4. de fid. c. 27. cum dixisset: *Non ipse igitur Diabolus fiet homo. absit enim: sed nascetur homo ex fornicatione;* adjungit: *Et suscipiet omnem operationem Satana:* nam præsciens Deus irrationabilitatem futuram ejus voluntatis, permittet ut illum inhabitet Diabolus. Oecumenius in ep. 1. Jo. *homo erit qui Satanam circumferet.* Meritò illum S. Hieronymus ep. 151. ad Algasiam quæst. 11. interpretatur ex Apostolo *non operatorem, sed ipsam operationem id est fontem erroris.* S. Chrysostomus hom. 3. in 2. Thess. 2. ipsam *Defectionem* seu verbo Apostolico ἀποστασιν. Oracula

Sibyllina, lib. 2. ipsum Beliar, id est *Belial*. S. Paulus cum articulo emphatico; ille, inquit, homo peccati, ille filius perditionis, ille qui adversatur: ὁ ἀθεράπευτος τῆς ἀμαρτίας: ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας: ὁ ἀντικείμενος: ille iniquus, ὁ ἀνομός, cujus est adventus secundum operationem Satana; κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ.

3. Atque hæc spectant ad expositionem ejus quod de Bestia posteriore dicit Apocalypsis: LOQUEBATUR SICUT DRACO. Non eo in sensu in quem prolapsus fuit S. Hippolytus martyr: fore ipsum Diabolum; qui prodibit, inquit, *sub forma hominis.* Ubi obiter ipse Hippolytus vindicandus est ab alio graviore errore, qui ei tribuitur, fore Diabolum incarnatum; hoc enim diserte negat, dum sic scribit: *sed Diabolus licet carnem assumat, hac opinione tantum* (id est, opinione hominum quibus illudet.) *quæ enim carnem ferret quam ipse non condidit sed oppugnat quotidie? hanc opinor, dilecti, carnis sue substantiam assumit organi vice.* Quæ opinio ejus refutatur à cæteris Patribus. Cautius S. Ephrem ser. de Antichristo vocat illum non inimicum ipsum Diabolum, sed perfecte illius Organum; quod græcè significat instrumentum. Et illi coævus S. Cyrillus Hieros. catech. 15. *Satanas illo ipso uetur Organo, suâ personâ per illum operans.* Planissime S. Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 19. *Tunc enim solvetur Satanus, Et per illum ANTICHRISTUM in omni sua virtute* (verba sunt Pauli 2. Thess. 2. v. 9.) *mirabiliter quidem sed mendaciter operabitur.* Divinè Apocalypsis:

Non tamen Draco incarnatur.

Quod neq; sentit S. Hippolytus.

non Draco ipsa Bestia; sed loquebatur
SICUT Draco: utique qui totam e-
jus mentem & linguam obsidebit ac
reget, & persuasio ac doctrina tota erit
Draconis.

Ex quibus etiam modò dictis mi-
nus mitum efficitur, simul & aperitur
sensus in quo dicitur capite 9. Apoc. v.
14. alligatos fuisse quatuor Archidæ-
mones in flumine Euphrate; & cap. 12.
v. 14. in idem flumen Euphraten ef-
fundi postliminio phialam iræ sextam
& accelerati viam persecutioni: juxta
illud Scripturæ; *ab Aquilone pandetur*

Malum
ab Aquilone.

malum super omnes habitatores terræ,
Jer. 1. v. 14. quidni hoc gravissimum
malorum universalium habitatoribus
terræ? quoniam, ut diximus §. præce-
dente, ad eos maximè limites Euphra-
tis, quos constat regioni Judææ esse
Aquilonares, adstricta est qualiscunq;
potissima libertas & velut resp. Ju-
dæorum interim: donec temporibus
Antichristi solvantur illi dæmones,
præsides infidelissimæ sectæ Judæo-
rum, & per 4. terræ partes prævaleat
diabolicus pseudo-Judaismus & curā
per illum extinguendi Christianismi.

§. III.

De duobus Cornibus, quibus similis erit Agno.

I. **I**N Cornibus vires ejus eminebunt
ejusmodi, quibus simulet Agnum:
id quod aptè exprimit vox, SIMILIA;
& quæ græcè dicitur, *ὁμοία*. Primum
Cornu erit simulatio Sanctitatis: Erit
enim simulatissimis moribus, præfer-
tīm à prima ætate, atque initio sui am-
bitus; de quorum annorum numero
nihil constat; usque ad plenam obtentam
possessionem nominis Messiae ac
Monarchiam orbis, quam tenebit 3½.
annis persecutionis. De hac ejus simu-
latione morum tradunt SS. Patres: ac
fundant tum in illo Geneseos 49. v. 17.
ubi comparatur *colubro & cerusti* in via,
equitem aggredienti retrò: tum in Da-
niele, variis in locis; nam & cap. 7. v.
8. & 20. Cornu *habebat oculos*, id est
prudentiam & astutiam: & cap. 8. v.
23. dicitur *Rex impudens facie & intel-*

Pars II.

ligens propositiones, id est, audaciā præ-
ditus & acie ingenii. & v. 25. *dirigetur*
dolus in manu ejus. & cap. 11. v. 21. *obti-*
nebit Regnum in fraudulentia. De primi-
mis quidem ejus annis ætatis S. Cyril-
lus Hieros. catech. 15. *temperantiam &*
humanitatem simulabit. S. Damasc.
lib. 4. de fid. orthod. cap. 27. *nascetur*
igitur ex fornicatione, ceu diximus: &
educabitur occultè: & repente insurget
& elevabit se & regnabit. Et in exordiis
Regni sui seu potius Tyrannidis simulabit
bonitatem. Quamobrem S. Greg. lib.
31. mor. cap. 17. eum cognominat *Hy-*
pocritarum omnium Caput.

Alterum Cornu è duobus similibus
Agni: erit imitatio altera, miraculo-
rum: de quibus 2. Thess. 2. v. 9. *in*
OMNI virtute & signis & prodigiis men-
dacibus: iisque propemodum conti-

E

nuis,

Similitudo
miraculo-
rum.

Similitudo
sanctitatis.

nus, quacunq̄ue incesſerit : prout S. Gregorius lib. 34. mor. cap. 15. (in illud Job. 41. v. 23. *poſt Leviathan quippe ſemita lucere perhibetur, quia quaquã tranſit, admirationem nimiam ex miraculorum ſuorum claritate derelinquit.* Sed ejuſmodi, ut claritas illa ſit tranſfigurantis ſe in angelum lucis: quod præmonuit Apoſtolus I. c. qui tam diſertè dixit de ſignis & prodigiis mendacibus : ſic appellatis duplici ex cauſa : primùm quia falſa erunt miracula ſecondùm ſe ; nulla enim divina vel ſupernaturalia. Deinde ex fine propter quem ea faciet; qui eſt deceptio, & confirmatio felicitatis ſcilicet divinitùs promiſſæ : & ob effectum quem obtinebunt iſta prodigia ; qui eſt auctoritas Meſſiæ: quæ erunt mendaciſſima.

2. His duobus Cornibus exprimet effigiem in ſe Agni, & attrahet ad ſe Judæos qui in Babylonia & in vicinis vaſtis regionibus ad quas ſe receperunt ab everſa Hieroſolyma : eorùmque geret ſeſe Meſſiam. Protinus penetrante famâ de adventu Meſſiæ plebs Judæorum diſperſa per orbem reliquum à quatuor angulis terræ canet celeſtina, & exultabit ad excipiendum ſuæ gentis expectatum liberatorem ac Regem.

Opitula-
tio Dia-
boli.

Dum interea ſuâ hypocriſi, atque auxilio præcipuo Diaboli, dementabit Iſmaëlitas & Saracenos, longè latè que Tartaros & Turcas, tanquàm in quibus agnoſcat ſemen Abrahæ & Circumciſionem communem. Neque enim Antichriſtus *proſperabitur* & *faciet hoc viribus ſuis*, ut prænotavit Daniel cap. 8. v. 24. ſed Diaboli, cui jam

tum juſ eſt in Mahometanos & facultas eos ſectendi. Appellabit Regnum Mahometanum præcurſorem & armigerum ſuum contra ſectam Chriſtianam : ſimul territos potentiâ, incantatoſque arte & perſuaſione Sanctitatis ac Prodigiorum ſuorum aggregabit in unam eandemque Legem ſuam adverſariam Chriſtianifmo.

Conciliatis ſibi eo artificio Mahometanis, & ingreſſu in Conſtantinopolim ſoleni, quam accipiet vel deſtitutiã vel venerabundam, horum & omnium Orientalium ac per totius mundi plagas concurſu Judæorum atque acclamatione ſuccedet in Regnum Orientis; & in eam aſurget arrogantiam, ut omne quod ſuæ Sectæ & ſuo ſceptro adverſabitur, quæ jam erit ſola Religio Chriſtiana, velit everſum. Quod ſi quid tribuendum fabulæ Turcarum, aut ſaltem juvet audire narrationem antiqui præſagii; *adnotavere Turci* (ait hiſtoricus Leunclavius) *ſcriptum apud ſe reperiri Sapientum in libris, ac præſertim in eo cui nomen ſit Meſſia-bib: futurum, ut priùs quàm exeat Deg-nal Lam, hoc eſt, Antichriſtus improbus & edictus, bis Conſtantinopolis occupetur. Primùm gladio capiendam eſſe. Deinde Judicii tempore appetente, filios Iſhaci, non gladio ſed per invocationem divini nominis eam capturos. Priorena vaticiniũ partem, de occupanda bellicis armis urbe, jam impletam fatentur* (armis primi ſui Imperatoris Mahometis) *Alterius occupationis eventum, & quoniam illi ſint Iſhacida, qui precibus & hymnis eã potituri dicuntur, ipſe dies dabit.* Hæc hiſtor. Turc. lib. 15. verbotenus

nus

nus Leunclavius. Non est impossibile prædictum fuisse, vel à dæmone, fore ut per Hebræos Isaacidas communi accursu & occursum usque Constanti-nopolim suo Pseudo-prophetæ, cum hymnis & præstigiis diaboli, aperiretur aditus eam in urbem, & auspiciu Imperii Orientalis.

Ferocia. Existimant graves Patres, simulac in altum euectus fuerit Monarchiæ illiusque securus, abjecturum esse larvam humanitatis & omnem exerturum ferociam: quam innuit Daniel cap. 8. v. 24. *supra quam credi potest, inquit, uniuersa vastabit.* Ad eò, ut putent in ipsos Judæos etiam fore atrocem: ut scribit S. Ephrem ser. de Antichristo: *non amplius velut pius ac religiosus, neque amplius ut pauperum amator, neque uti hilaris, sicut antea: verum contra prorsus; per omnia austerus, durus, iracundus & excandescens, & vultu instabilis, terribilis, inflexibilis ac renebricosus, odibilis & abominabilis, immitis, improbus, superbus, scelestus, & impudens &c.* S. Jo. Damasc. l. 4. de fid. cap. 27. *Cum verò Dominator factus fuerit, manifestabit omnem malitiam suam.* S. Cyrill. Hier. cat. 15. *Decipiet Judæos, tanquam is esset Christus ab illis expectatus: deceptos verò deinceps omnis generis inhumanitatis & iniquitatis malis omnes circumscribet: ita ut omnes qui ante illum improbi & impii fuerant excellat malitia. Mentemque habebit homicidiariam, præfractam, immisericordem, & variam.* & infra: à principio enim simulabit humanitatem, deinceps verò inhumanitatem ostendet, & maxime erga Sanctos DEI. Nam quod ad Judæos attinet, certè quidem

in illos Judæorum exeret intolerabilem ferociam, qui ad prædicationem duorum Testium deserere volent impostorem & se Christo aggregare. Quin etiam exacerbatus miraculis veris quæ patrabuntur per eosdem duos Testes, ut prædicitur Apoc. 11. v. 6. *inhibita pluvia & aquis conuersis in sanguinem, & omni plagâ qua percutient, quotiescunq; voluerint terram* Antichristianorum (sicut Moyse & Aaron cum Magis decertârunt Ægyptiis) ferocior insurget erga suosmet qui ad ipsum recurret; cumque non sit impuro illi, ait S. Ephrem, *quod dare eis possit, ad eos pariter omnes magna cum severitate ac ira responsurus est.*

3. Ut ut erit; ante hæc omnia, ex oraculo Apocalypseos illis Cornibus representabit se Agnum; & geret *Ductem sœderis*, ut eum appellat Daniel cap. 11. v. 22. hoc est, ut ait S. Hieronymus, *Legis & Testamenti Divini.* Veruntamen cum his Cornibus & simulatione Agni non desinet esse fera Bestia, is qui non solo astu & persuasione, sed vi & armis ad delendum anhelabit nomen Christianum: freudentibus sub suo Imperatore Judæis præ odio in suos oppressores, Christianos, contra quos non sola arma sed & dentes ad vindictam præparabunt. Utetur operâ Regum decem quos adjiciet suo Imperio: tribus eorum oppressis, quorum in locum substituuet alios sibi vicarios: cæteris sponte suâ dedititiis & Vasallis: habet hoc Traditio Ecclesiastica vetus ex S. Hieron. in Dan. 7. quem citavimus supra Tract. 18. §. 1. Horum conspiratione & armis perse-

Violentia:

quetur Christianismum: auferet per eos Romani Imperii memoriam reliquam, & abolebit omnia vestigia illius, ipsamque urbem Constantinopolim tum in odium olim Principatus Romani: tum fatagentibus Judæis & exosis jugum ejus urbis; ut est illorum in ea jam nunc frequens habitatio & Synagogæ amplius triginta:

quid ergo cum adventaverit tota multitudo Judæorum & Judaizantium? tum maxime ut Regiam suam stabiliat in urbe Hierosolyma, in qua residebit, sibi & pseudo-Judaismo asserturus soli dominatum orbis terrarum, & successionem in Templo, de qua jam jam sumus dicturi in Tractatu sequente.

TRACTATUS XX.

IN RELIQUA CAPITIS XIII. usque ad v.18.

Sequitur de adjunctione Bestiæ posterioris ad priorem, & consensu.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 13. Vers. 12. & c.) *Et potestatem prioris bestia omnem faciebat, in conspectu ejus: & fecit terram, & habitantes in ea, adorare bestiam, primam cujus curata est plaga mortis. (v. 13.) Et fecit signa magna, ut, etiam ignem faceret de cælo descendere in terram in conspectu hominum. (v. 14.) Et seducit habitantes in terra, propter signa, quæ data sunt illi facere in conspectu bestia, dicens habitantibus in terra, ut faciant imaginem bestia, quæ habet plagam gladii, & vixit. (v. 15.) Et datum est illi, ut daret spiritum imagini bestia: & ut loquatur imago bestia, & faciat, ut quicumque non adoraverint imaginem bestia, occidantur. (v. 16.) Et faciet omnes pusillos, & magnos, & divites, & pauperes, & liberos, & servos habere characterem in dextera manu sua, aut in frontibus suis. (v. 17.) Et ne quis possit emere, aut vendere, nisi qui habet characterem, aut nomen bestia, aut numerum nominis ejus.*

Anacephalæosis hujus Capitis.

Dinguendum est hoc Caput Apocalypseos accuratè: Primò. In quatuor primis versibus

hujus Capitis prophetavit ortum Bestiæ de mari, & ejus progressum; usque ad admirationem quam concitavit,